

punkter både fandt udtryk i udvalgsbetænkningen og på behandlingens forskellige trin blev nedfældet i ændringsforslag, henvises der til omtalen heraf ved gengivelsen af §§ 19 og 20. Ved sidstnævnte paragraf er også indholdet af et ændringsforslag, som Oluf Pedersen (DR) stillede til 2. behandling, refereret.

I *landstinget* fandt ordførerne for samtlige partier undtagen Danmarks kommunistiske parti det nødvendigt eller naturligt, at grundloven af hensyn til udbygningen af det internationale samarbejde kom til at indeholde bestemmelser som de i § 20 optagne. Hans Hansen (Usserød) nærede dog tvivl om, at det ville være rigtigt eventuelt at sende lovforslag om suverænitetsafgivelse til folkeafstemning, fordi vælgerne ikke altid kunne være så vel informerede om alle de forhold, der kan foreligge ved tiltrædelse af en international overenskomst, som folketingets medlemmer. Repræsentanten for det kommunistiske parti, Chr. Nielsen, vendte sig imod § 20, der gjorde grundlovsforslaget „fuldkommen uantageligt“, og til 2. behandling stillede han ændringsforslag om, at paragraffen skulle undergives en særskilt folkeafstemning, hvor flertallets holdning blev afgørende for dens skæbne (se side 88). — Federspiel (V) betragtede bestemmelserne i §§ 19 og 20 under en særlig synsvinkel, nemlig at grundlovsforslaget udtalte tendens til at koncentrere statsmagten hos folketingets flertal, hvorved både den udøvende og den dømmende magts myndighed ville blive svækket. Fra dette synspunkt kritiserede han især formuleringen af § 19, der forekom ham at være egnet til at svække regeringens stilling udadtil og at rumme en fare for, at udenrigspolitikken blev indordnet under indrepolitiske hensyn. Men også de komplicerede regler i § 20 til sikring mod overlede handlinger krævede efter Federspiels mening nærmere overvejelse.

*Etikammer (Landstingets afskaffelse). Medlemstal. Valgretsalders.
Folkeafstemning. „Suspensivt veto“.*

Folketinget.

„Landstingets tid er forbi“, udtalte *Hans Hedtoft* (S); den 35 års valgretsalders tog sig museumsagtig ud, og den indirekte valg måde var en udfordring til sund fornuft. Grundlovfæstelsen af eet ting var også kun en konsekvens af den i de senere år stedfundne udvikling. Fastsættelsen af *medlemstallet* til højst 179 betegnede en kraftig nedskæring under hensyn til de store sagområder, der skulle dækkes, og det ville ikke være forsvarligt at gå længere ned; en eventuel ændring på dette punkt, således at antallet 179 fastholdtes i valgloven, medens maksimum sættes noget højere i grundloven med henblik på befolkningstilvæksten,